

at Bemyndigelsen til Ansættelse af faste Distriktsofficerer udløber den 31. Marts, saaledes at Lovforslaget maa træde i Kraft den 1. April, og da Lovforslaget ogsaa, selv om de af Regeringen anviste Besparelser ikke har kunnet gennemføres i fuldt Maal, dog viser Vej til at foretage Besparelser, som vi alle sammen maa kunne enes om, tillader jeg mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse til Vedtagelse i dette høje Ting.

Dahl: Mit Parti hilser med Glæde den Reduktion, der har fundet Sted, og vi haaber, at det vil være muligt i en ikke alt for fjern Fremtid at naa videre med Reduktionen af Grænsegendarmeriet. Med Hensyn til de foreslaaede Lønninger skal jeg udtale min Forbavelse over dette Lovforslag. Der er dog en Bestemmelse deri, som jeg ikke kan undlade at udtale min Paaskønnelse af, nemlig den, hvorved den laveste Lønning for Gendarmere faar et Trøsttillæg paa 180 Kr. efter 16 Aars Tjeneste, som man ogsaa har det andre Steder; men ellers maa jeg sige, at de foreslaaede Lønninger har forbavset mig og navnlig forbavset mig i en Tid, hvor der atter og atter tales om, at Lønningerne skal ned, idet man her er gaaet den modsatte Vej og har sat Lønningerne op i Forhold til de Lønninger, der blev fastsat i 1920. Dette er saa meget mere mærkværdigt, som vi i 1920 levede under en Højkonjunktur; de Lønninger, som den Gang ansaas for tilstrækkelige, under Højkonjunkturerne, anser den højtærede Finansminister altsaa ikke for at være tilstrækkelige nu, da Konjunkturerne er gaaet betydeligt ned. Dette gælder navnlig de højere Lønninger; med Undtagelse af det af mig nævnte Trøsttillæg paa 180 Kr., en forholdsvis beskeden Sum, er det navnlig de højere Lønninger, der er blevet betydelig forhøjet. Man har saaledes forhøjet den Næstkommanderendes Slutløn fra 5 520 Kr. til 6 240 Kr., og man har forhøjet de 3 Distriktsofficererers Løn, som i 1920 var sat til 3 600 Kr., stigende til 4 800 Kr., til en Begyndelsesløn paa 4 800 Kr., altsaa det, som tidligere var Slutlønnen, stigende til 5 160 Kr.

Det synes mig, at disse Forhøjelser, selv om det ikke er den højtærede Finansministers Mening med dem at indvarsle en ny Periode i Lønningslovgivningen, dog er egnet til at vække Uro i andre Etater, og der er sikkert Uro nok om Lønsspørgsmaalet. Jeg formoder, at naar den højtærede Finansminister har foreslaaet disse højere Lønninger, maa han have haft meget tvingende Grunde dertil. I sin Forelæggel-

sestale har Finansministeren imidlertid ikke — i hvert Fald ikke paa en for mig fyldstgørende Maade — gjort Rede for, hvilke tvingende Grunde han har haft til denne Lønforhøjelse. Den højtærede Finansminister vil maaske senere udtale sig derom.

Men for saa vidt angaar selve de Stillinger, som dette Forslag indeholder, kunde jeg ønske at gøre nogle Bemærkninger om de saakaldte Distriktsofficerer. Vi mener ikke, at disse Distriktsofficerer er nødvendige. Vi mener, de er overflødige, og det undrer os derfor, at den højtærede Finansminister foreslaar disse Stillinger, som i 1920 ogsaa fandt Modstand hos Partiet Venstre, og som man i 1920 kun oprettede som rent midlertidige. Nu foreslaas det her, at det skal være Tjenestemandstillinger, altsaa faste Stillinger. Jeg tror ikke, at det er nødvendigt. De fandtes ikke i den Gendarmeriordning, som vi havde til Bevogtning af den gamle Grænse; de kunde, saa vidt jeg skønner, godt undværes under den gamle Ordning, og Grænsebevogtningen var endda tilfredsstillende.

Endvidere foreligger der i den Betænkning, som Folketingets Udvalg angaaende Forslaget har afgivet, en Resolution fra Grænsegendarmeriforeningens Repræsentantskabsmøde i Tinglev den 25. September 1922, og i denne Resolution udtaler Repræsentantskabsmødet, at disse Stillinger ikke er nødvendige. Jeg mener, at i en Tid, hvor der er Tale om at nedlægge Stillinger, maa man ikke uden absolut tvingende Nødvendighed gaa til at oprette nye, forholdsvis højt lønnede, Stillinger, og en Udtalelse som denne, af hvilken det fremgaar, at Grænsegendarmeriforeningen ikke anser disse Stillinger for nødvendige, maa jeg tillægge en meget betydelig Vægt.

Hvis man endelig skal have disse Stillinger — og den højtærede Finansminister og hans Partier her i Salen vil jo vedtage dem —, saa vilde jeg dog anse det for rigtigt, at de blev beklædt med Mænd fra selve Gendarmerikorpset og ikke med Officerer, Løjtnanter, som kommer fra Hæren. Det forekommer mig, at de Mænd, der i en lang Aarrække har gjort Tjeneste i selve Korpset, i Almindelighed maa være fuldt ud lige saa godt eller bedre kvalificeret til disse Stillinger end unge Mennesker, som kommer fra en anden Etat. Det var da ogsaa Anskuelsen i det Udvalg, som har været nedsat om Forslaget i Folketinget, men man har ikke indføjet i Lovens Bestemmelser, at det skulde være saaledes; man har kun udtalt Ønsket om, at det kunde finde Sted. Den højtærede Finansminister har